

Landskap: Skåne Upptecknat av: Annette Larsson
Härad: Frösta, Önsjö Adress: Htg. 14, Bröl. 213, Astorp
Socken: Marinkarp, Ask Berättat av: Densamma
Uppteckningsår: 1941. Född år 1861 i Marinkarps sn.

Ett original. s. 1-2.

Historia om en flicka, som valetade
gäss m. m. s. 3-4.
En vits.

En dikt om barndomsminnen för-
fattad av upptecknaren. s. 5-8.

N. 7956:3.

1003 UNK-00170
POLKMANUSCRIPTA

inogär i mitten av 1800-talet som den kristna
Aller. Det var en liten indunden tärst Stig, som
vack allmogens upmärksamhet. De en efter andra kom till
med honom; de åt middag, och ingen hade det
hemme den middagen, och slutet var de alla de
och bläckstens upståndningar, gick nival för vad.
De vi ätt bärja de alla bled ångarna och fröjd at
vissa efter honom; först gick vi för de
hade som en dag kuller och sommar. Det var denna
och kristen All stött av det enahanda av landet.
Samlet det som som ej, de delade vi för en,
och gick igång en del bröderstaden eller staden
som det som som ej; sedan gick någon till mina
hills gick. Det var den Enheten för som egde en
staden Stenar, den var de städer, för den som som
ingen hade någon en, inte herrskapet heller. De för
det till det att stegen, och staden befallt
genom ångarna att betta en steg i drömmen för gå
för en med och vika; det var vid kyrkstigen, de vi
var ångarna för i Staden, Men den var som ej.
De var det var, som som de vill vad vi. De
vi de vet till blick och att staden, Den den
som gick som för som en ställe under bänken,
Men det var för i Staden en ställe, som de bled
vi det, sedan det var det, som måtte väl inte säga i de
som hade vi. Det var en lång gammaldags steg, de
dessa ut för staden, de steg hade den som väl, den
bäckades fint upp för stegen. Stig inga den
som i steg, inga steg, med ett steg för.
De hade som steg med i stegen mellan steg
och steg.

12

12

12

12

M. 7956:6.

Älsk! står vi på Gården, mot Städer vi ser,
Enkelt och enkelt och Stigar som ser.
Älsk! Öfveröd mörre med din inderstäm,
Som blom der jag nuddat med blommor så fria,
Älsk! Bringsjön på himmelblåa der bader blom
O upglädd så härlig med mjelstens rand.

Älsk! vänder vi bliffron mot mor, der vi går
Älsk! ser med i dalen der himmel alt står
Med teglen omkring, och vid tallarnas trus,
Det ligger så fäst med vid jordens grus.
O bliffron der för dervit end och bliffron
Der ströcker nu fjern din spira på tunga.

Älsk! höjer i dalen ett ställe der står
Det lysas allt det och mot förgångelns gå.
Det sparas vi ofta i barnslighets der
Vi enomblommor ha och så nysar den,
Älsk! bliffron vi i fjern och en bliffron i land
Älsk! bliffron vi, der fjern vi en spira i hand.

Har minnet det lever från tiden som gått,
De ser stod vid gator och ha och så blott,
Älsk! handstämman blom bliffron i handstämman med,
Vi tröstar som gode, och bliffron vi på smed.
Älsk! Men bliffron och spara med bliffron och bliffron,
Bliffron och bliffron på fjern och bliffron.

Har minnet en gång så jag bliffron på bliffron,
De "fjern" och bliffron och bliffron på bliffron,
De "fjern" och bliffron och bliffron på bliffron,

M. 7956:7.

Den sätter en guld medalj för din branta fram,
Och blickar den förklarar i Åboens farnna
Barns Bilden en rest av salar och
Den för berättar kunskapen och gänget fram.

Och gör vi tillbakat, till Östingstorp fram
Det vägen skinner och för din fram,
Den kände blickar och den lyfter en
Och en och blickar så mörk fram och fram,
Den blickar de ställningen vägen den fram,
Den fram med tilltänkt blickar fram.

Men ännu de gör och för fram fram så blick
Och förklarar med fram i blick och i blick.
Och blickar fram fram och för fram fram,
Det blickar ju för att man inte är en.
Och för fram fram blickar ett blickar och
Den mörkningen blickar fram en gång blickar.

Och för fram fram en gammal och blickar och
Och blickar fram och blickar och blickar en fram
Och blickar fram fram blickar; vi fram en blickar,
Den blickar och blickar så blickar och blickar,
Och fram fram fram fram fram fram fram fram,
Och för fram fram till fram fram fram fram.

Och blickar och fram fram fram fram fram,
Det blickar och fram fram fram fram fram.
Och blickar fram fram fram fram fram,
Fram fram fram fram fram fram fram fram,
Och fram fram fram fram fram fram fram.

N. 7956:8.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Här, när jag står bräddstolen fram,
Är en frökt minne från tidernas gång.

Ofta Charlotte Salmons